

भृष्टभङ्गं पकृतैलं विशेषकम् । अमथं शुष्कभक्ष्यञ्च
 शुष्कपक्वहरीतकी । पिण्डारकमपक्वञ्च रन्ध्रफलमपक-
 कम् । वेशवारसिन्धुवारमनाहारमपानकम् । सद्यतं रोच-
 नाचूयं सद्यतं शुष्कशर्करम् । मरीचं पिप्पलीं शुष्कमा-
 द्रकं जीरकं मधु । द्रव्याण्येतानि गन्धर्वि ! सद्यः श्लेष्म
 हराणि च" ब्रह्मवै० ब्रह्म० १६ अ० [२४८ पु० शब्दच० ।
 श्लेष्मलं त्रि० श्लेष्म+अन्तप्रथे लच् । १कफयुक्ते (बद्धवार)
 श्लेष्मह पु० श्लेष्मांश्च हन्ति हन-ड । १कटफलवृक्षे शब्दच०
 २श्लेष्मनाशके त्रि० । कफघ्नीशब्दे १६७७पृ० दृश्यम् ।
 श्लेष्मात पु० श्लेष्मणा अतति अत-अच् । श्लेष्मातकवृक्षे शब्दर०
 श्लेष्मातक पु० श्लेष्मणा श्लेष्मेवनजनितकफेन अतति अत-अच् ल
 (बद्धवार) बद्धवारवृक्षे अमरः "बद्धवारस्तु शीतः
 स्यादुदालो बद्धवारकः । शूलः श्लेष्मातकस्यापि पिच्छलो
 भूतवृक्षकः । बद्धवारो विषस्फोटप्रणवीसर्पकुण्डलुव ।
 मधुरस्तुवरस्तिक्तः केश्यश्च कफपित्तहृत् । फलमामन्तु
 विष्टम्भि हृत् पित्तकफासृजित् । तत् पक्वं मधुरं स्निग्धं
 श्लेष्मलं शीतलं शुक्लं भावप्र० ।
 श्लेष्मान्तक पु० श्लेष्मणा श्लेष्मेवनजनितकफेन अन्तक इव नाशकत्वात्
 (बद्धवार) वृक्षभेदे राजनि० । [लोकते अस्लोकिते ।
 श्लोकं वर्द्धने संघाते च भ्वा०ष्वा०सक० सेट् क्कदित् चङि न ह्रस्वः ।
 श्लोकं पु० श्लोक-अच् । चतुःपदात्मके कविकृते १वाक्यभेदे २य-
 शसि च अमरः "क उत्तमश्लोकगुणानुवादात्" भाग० १ ।
 श्लोण संघाते भ्वा० पर० सक० सेट् क्कदित् चङि न ह्रस्वः ।
 श्लोणति अश्लोणीत् ।
 श्वःश्रियस न० श्वः परदिने भाविकाले श्रेयो यश्चात् अच्
 समा० । १मङ्गले अमरः २सुखे श्परमात्मनि च मेदि० ।
 ४कल्याणयुक्ते त्रि० ।
 श्वक सर्पणे भ्वा०ष्वा० सक० सेट् इदित् । श्वकृते अश्वङ्कित् ।
 श्वच गतौ भ्वा०ष्वा०सक० सेट् । श्वचते अश्वचिष्ट इदिदध्ययम्
 श्वठ गतौ संस्कारे च चु० उभ० सक० सेट् । श्वठयति० अशि-
 श्वठत् त । इदिदध्ययञ्च श्वण्ययति । [ठत् न ।
 श्वठ दुर्वचने अद० चु० उभ० सक० सेट् । श्वठयति ते अश्व-
 श्वदंष्ट्रक पु० शुनो दंष्ट्रे कण्टकोऽस्य कप् । गोलुरे क्षुपे
 राजनि० । [अमरः ।
 श्वदंष्ट्रा स्त्री शुनो दंष्ट्रे कण्टकाहतत्वात् । गोलुरे क्षुपे
 श्वधूर्त्तं पुं स्त्री० शुनि श्रुगो वचनार्थं धूर्त्तः । श्वगाले शब्दच०
 स्त्रियां ङीप् । [शुनी ।
 श्वन् पु० श्वि-कनिञ्चु नि० । कुक्कुरे तल्लातिस्त्रियां ङीप्

श्वनिश न० स्त्री शुनां कुक्कुराणां निशा वा ह्रस्वः । कुक्कुर-
 रमादकरात् ।
 श्वपच पुं स्त्री० श्वानं पचति भोजनाय पच-अच् ।
 श्वपाके जातिभेदे । स च अन्तप्रावसायिसञ्ज्ञः "चण्डालः
 अपचः क्षत्ता सृतो वेदेहकक्षया । भागधायोगवौ चैव
 सप्तैतेऽन्यावसायिनः । अन्यावसायिनामन्नमन्त्रीबाहू यस्तु
 कामतः । स तु चान्द्रायणं कुर्व्यात् तप्तवृक्षमथापि वा"
 प्रा०त० अङ्गिराः ।
 श्वपाक पु० श्वानं पचति कर्त्तरि संज्ञायां षञ् । जातिभेदे
 "क्षत्तुर्जातस्तथोपायां श्वपाक इति कीर्त्यते" मनुः ।
 तद्धर्मश्च चण्डालशब्दे २८४९ पु० उक्तो दृश्यः ।
 श्वफल पु० शुनः प्रियं फलमस्य । वीजपूरवृक्षे रत्नमा० ।
 श्वफलम् पु० । दृष्टिबन्धे अक्षूरपितरि क्षत्रियभेदे विष्णुपु० ।
 श्वभीरु पु० श्वभ्यो भीरुः । श्वगाले शब्दमा० ।
 श्वभ्र गतौ क्षिप्रकरणे सक० दौ०स्थे अफ०धु० उभ० सेट् ।
 श्वभ्रयति ते अश्वभ्रत् त ।
 श्वभ्र न० श्वभ्र-अच् । क्षिप्रे अमरः ।
 श्वयथु पु० श्वि-वृद्धौ अथुच् । शोधे अमरः ।
 श्वयीची स्त्री श्वि-ईचि ङीप् । पीडायाम् सि०कौ० ।
 श्वल वेगे भ्वा०पर० सक० सेट् । श्वलति अश्वलीत् ।
 श्वल्क भाषणे चु० उ० स० सेट् । श्वल्कयति ते अश्वल्कत् त ।
 श्वल्ल वेगे भ्वा०पर० सक० सेट् । श्वल्लति अश्वल्लीत् ।
 श्वत्तति स्त्री शुन इव पराधीना वृत्तिः । दास्ये "सेवा श्वट-
 त्तिराख्याता तस्मात्तां परिवर्जयेत्" मनुः । "दीनवृष्टि-
 सन्दर्शनस्त्वानितर्जनीचक्रियादिधर्मयोगात् श्वत्तत्त्वानिति"
 कुक्कुरे "न श्वटत्या कदाचन" मनुः । [जटा० ।
 श्वव्याघ्र पु० शुनो व्याघ्रः । कुक्कुरघातके व्याघ्रभेदे (चिते)
 श्वशुर पु० शु आशु अश्रुते आशु+अश-उरच् घृषो० ।
 १पशुः पितरि २भात्यांयाः पितरि च अमरः ।
 श्वशूर्य्य पु० श्वशुरस्यापत्यम् यत् । १देवरे २श्याले च अमरः ।
 श्वश्रू स्त्री श्वशुरस्य पत्नी जङ् उकाराकारलोपच । श्वशुर-
 भात्यांयाम् अमरः । श्वश्रूक्षुषयोरविश्वासकारणं वरा-
 हपु० उक्तं यथा "एवमुक्त्वा स चोत्थाय शप्ता नारी
 तदा धरे ! । या क्षुषाभिः समं शप्ता विश्वासो भवत्स
 काचित् । सा च क्षुषा कदाचित् स्यात् या श्वश्रू जी-
 वतीमिषेत्" । [अमरः ।
 श्वस् अथ० आगामि अहः पृषो० नि० । आगामिनि दिवसे
 श्वस जीवने अदा० जङ्गा० पर० सक० सेट् । श्वसिति अश्व-